

Vliegtuigpioniers te Oostende

Indien het paard de edelste verovering is van de mens, dan mag men eveneens aannemen dat het vliegen zelfs tot op heden de geheimzinnigste is gebleven. Zelfs nu nog kennen de meeste mensen het vliegtuig dank zij de schreeuwende krantentitels over vliegtuigongevallen.

Eeuwenlang had de mens gezocht naar een middel om zich zoals de vogels in de derde dimensie te kunnen bewegen, maar steeds opnieuw had hij zijn onmacht moeten bekennen. Velen hebben hiervoor hun ganse bezit, ja zelfs dikwijls hun leven geofferd. Nu is het vliegtuig uit onze moderne maatschappij niet meer weg te denken, ook al willen sommigen uit eigen belang hiertegen reageren.

Na jarenlange proeven was 1909 het jaar waarin de luchtvaart met toestellen zwaarder dan lucht definitief van de grond kwam; ook te Oostende.

De 25e mei 1908 was Henri Farman met de eerste vlucht op Belgisch grondgebied gestart te Gent. Baron Pierre de Caters, die het adembenemende schouwspel daar toen bijwoonde, vertrok terstond naar Parijs om er een toestel aan te kopen bij de firma Voisin en om er daar mee te leren vliegen. Reeds tegen eind 1908 vloog de Caters inderdaad met een mecanicien naast zich een eerste vlucht te St. Job in 't Goor en werd hierdoor de eerste Belg die ooit met een vliegtuig op Belgische grond had gevlogen.

Opvliegers te Doornik

De recente verovering van de lucht verwekte een nog nooit gezien enthousiasme bij het volk. Om aan de dwingende vraag van het publiek toe te geven, vertoonden de pioniers tijdens in een of andere grote stad gehouden vliegfeest de nieuwe sport en incasseerden hiervoor reuzepremies.

De eerste luchtvaartweek in 1909 in België ging door te Doornik van 5 tot 14 september. Onder het oorverdovend lawaai van de uitgelaten toejuichingen vloog de Franse pionier Louis Paulhan de ene piste rond na de andere, nam passagiers mee in de lucht en vloog zelfs enkele korte raids naar nabijgelegen dorpen. In enkele dagen was deze man bekend in gans België en zelfs de kleinste bengel kende zijn prestaties.

Ondertussen had de Aéro Club d'Ostende et du Littoral reeds sedert augustus 1909 twee reuzepremies uitgeloofd: één van 5000 Fr, om een heen- en terugvlucht langsheen het strand te Oostende uit te voeren en een tweede prijs van 25.000 Fr om gedurende één uur tussen het Kursaal en het westerstaketsel heen en terug te vliegen.

Aldus hoopte men aan de badgasten een onvergetelijk schouwspel aan te bieden, en hen tot op het einde van het seizoen, dat door het slechte weer, ver van schitterend was geweest, in Oostende te houden.

Talrijke piloten hadden beloofd om in Oostende hun kans te wagen om de premies op te komen strijken, maar begin september was er buiten de mislukte poging van baron Pierre de Caters nog niemand komen opdagen. Baron Raoul de Vrière, de voorzitter van de A.C.O.L. besloot toen maar naar Doornik te trekken om daar te pogen Paulhan naar Oostende te lokken. Na een bliksembezoek keerde hij op 13 september naar zijn stad terug met het verheugende bericht dat Paulhan zou komen.

(vervolgt)